Only because there is a מיגו

אלא דאיכא מיגו -

OVERVIEW

The גמרא cited the מחלוקת between ב"ו רב יהודה רב יהודה ור" and ברי יוחנן מרא רבן וועמא רבן וועמא rules like ר"א רבן גמליאל ור"א that the woman is believed and receives the entire כתובה from the בעל. The גמרא originally maintained that a) מרא מקרפה שמאול (ד"ו הי" that האוד ברי עדיף האוד מחלוקת and b) the בו"ש ברי עדיף החלוקת החלוקת מחלוקת החלוקת מחלוקת מחלוקת מחלוקת מחלוקת החלוקת מחלוקת החלוקת מחלוקת החלוקת החלוקת החלוקת מחלוקת החלוקת הח

האי שנויא לא אתיא אלא לרב נחמן -

This answer, that since the אשה has a מיגו, therefore even those who usually maintain that a ברי cannot be מוציא from a שמא who is a מוחזק, nevertheless they may agree with משנה of our משנה, that the אשה could collect her entire כתובה from the בעל, for in the משנה the woman has a מיגו מיגו this answer is not valid for all those who maintain that בר' עדיף, it is valid only according to -"ב

- דלרבי יוחנן בההיא³ דמוכת⁴ עץ ליכא מיגו כדמוכח לקמן

² In the case of מלוה אומר איני יודע, there is no מיגו or חזקה to support the מלוה. However by our מלוה the claim of the מיגו (who is a ברי is (also) supported by either a מיגו or a מיגו.

 $^{^{1}}$ That is why he rules like ר"ג ור"א of our משניות.

³ דף יג,א. She claims she was merely a מוכת עץ. He claims that (perhaps) you are a בעולה.

⁴ A מוכת עץ is a woman who lost her בתולים due to physical trauma; but she is not a בעולה. The literal translation is 'struck (by) wood'.

⁵ There is a מתובה between "מרכת עץ and the משנה (in a משנה on לדף יא,א oncerning the מחלוקת of a מוכת עץ מוכת עץ. (דף יא,א naintain that her הכמים is (only) a מנה (only) מאתיים is the full מאתיים is the full מאתיים is the full מאתיים. There is an additional דין is in a case where the husband assumed that his betrothed is a מארואים and it turned out the she was a בעולה before the אירוסין. Some maintain that she loses the entire כתובה while "ליוחנן while "כתובה maintains that she receives a מנה (see following footnote # 6).

for according to לאו ברי שדיף who also maintains לאו ברי עדיף, this answer is not appropriate, for **in that** case (in the following מוכת עץ concerning a מוכת עץ there is no מיגו for the woman as is evident later in the איגו and nevertheless המיגו maintain that the woman is believed (without a מיגו). The current answer, that she has a מיגו , will not explain how מיגו can agree with הי"ג ור"א in the case of מיגו , מיגו אונרת עץ האונר מיגו ור"א וור"א.

תוספות presents a difficulty:

הקשה הרב רבי יעקב מקורבי"ל אכתי על כרחך הא דרב יהודה דשמואל היא הקשה הרב רבי יעקב מקורבי"ל אכתי על כרחך מאצed, we still must maintain that the ruling of ר"י concerning הלכה is is identical to the ruling of ברי עדיף is identical to the ruling of הלכה that שמואל ברי עדיף מושל ברי עדיף מושל ברי עדיף העדיף מושל ברי עדיף ברי עדיף העדיף מושל ברי עדיף ברי עדיף העדיף ברי עדיף ברי עדיף ברי עדיף העדיף מושל ברי עדיף העדיף כחלים מושל ברי עדיף העדיף מושל ברי עדיף העדיף מושל ברי עדיף העדיף ברי עדיף העדיף העדיף

- דאי לשמואל פטור תקשי ליה ממתניתין דהשואל (בבא מציעא דף צז, א ושם:) דאי דאי לשמואל פטור פטור וויש from paying, then שמואל will be contradicted from the משנה in פרק השואל, which states that if -

המשאיל אומר שאולה מתה והלה אומר איני יודע חייב

The lender claimed that the borrowed animal died (and therefore, as a borrower, the הייב באונסין and the borrower says I do not know if it was the borrowed animal that died; it could be that it was the rented animal that died (in which case a renter is פטור באונסין), the דייב is that he is אוייב to pay. It is evident from that משנה that ברי עדיף to the would maintain that לאו ברי עדיף.

תוספות anticipates an obvious answer and rejects it. There are those (ר"ג ור' יוהגן) who clearly maintain בו"ש לאו ברי עדיף; they interpreted that משנה so that it would not contradict their opinion. Let us interpret that משנה in the same manner according to שמואל as well. תוספות will explain that this is not possible.

– דלשמואל ליכא לשנויי כדמשני לרב נחמן ולרבי יוחנן כגון שיש עסק שבועה ביניהן For according to שמואל we cannot answer this question from the משנה in as we answered it for ר"ג ור"י who maintain that בו"ש לאו ברי עדיף.

_

תבנן, where she is claiming (merely) מנה מנג. According to them, the woman has a מיגו for she could have claimed I became a מאתיים after the אירוסין; in which case she would be owed מוכת עץ. However according to מיגו for (even) as a אירוסין before מוכת עץ she is entitled to receive מאתיים.

⁷ דף יג,א fit would be advisable to peruse that דף יג,א for a better understanding of this פותוספות.

⁸ This may be why the גמרא gives an additional answer that in these משניות the woman is believed because she has a מו"ע as well; that he may agree to מו"ע, even in the case of מו"ע.

⁹ That can be explained on account of חזקה or חזקה.

¹⁰ See previous תוספות ד"ה רב הונא footnote # 21.

Our תוספות mentioned the answer for ר"נ ור"י, and explains why it is not suitable for שמואל . The answer was that the השואל in discussing a case where for instance, there was an entanglement of an oath between them; the משאיל was obligated to take on oath for a different claim which the משאיל had against him. There is a rule of גלגול שבועה; once a defendant is obligated to swear, the plaintiff may 'roll' on the defendant an obligation to take additional oaths for other issues between them. In our case, the שואל had to swear for the משאיל can then make him swear in this case of the borrowed/rented animal (that the rented animal died). The שואל however, cannot take the oath that it was the rented animal that died, for he himself agrees that he is not sure which animal died. Therefore, in such a case the ruling is —

ומתוך שאינו יכול לישבע משלם -

And since he cannot swear, he must pay. The משנה obligates the שואל to pay not because he is a שואל cannot be מוציא from a שמא. The reason the שואל has to pay because there was a חיוב שבועה on him which he could not discharge. If one cannot take the oath, he suffers the consequences and must pay up.

This is the explanation of the משנה according to ר"נ ור"י. However this explanation is not valid for -

דשמואל אית ליה בהדיא בפרק כל הנשבעין (שבועות דף מז,א ושם) -

For שמואל clearly maintains¹¹ in פרק כל הנשבעין that if the oath cannot be taken for any reason, then (we do not say מתוך שאינו יכול לישבע משלם, but rather) –

דחזרה שבועה לסיני ולא משלם -

That the oath returns to הר סיני; Hashem will deal with it and the defendant does not pay. Therefore we cannot answer that the מומר is discussing a case of גלגול שבועה. Even if the שומר is obligated to swear on account of the , גלגול however, since he cannot swear, he is not obligated to pay (according to , גלגול , however, since he cannot swear, he is not obligated to pay (according to , שמואל disagrees with מור": ור"ה and maintains that how can we possibly say that שמואל is maintains that ברי עדיף לאו ברי עדיף and the עדיף sequired to pay.

מוספות answers:

- ויש לומר דאיכא למימר דלעולם מנה לי בידך והלה אומר איני יודע לשמואל פטור and one can say that it can be said, that in truth in a case where the מלוה claims you have my מנה in your possession; you owe me a מנה and the לוה

¹¹ See previous תוספות ד"ה רב הונא footnote # 1.

What follows is not something that we must say (that שמואל maintains שמואל), but rather what ברי עדיף, but rather what wan possibly maintain. In reality though, שמואל can just as well maintain that ברי עדיף.

claims I do not know if I owe you a מנה, that according to לוה the לוה is from paying; and concerning the השואל השואל –

ומוקי שמואל מתניתין דהשואל כשיש עסק שבועה -

will establish that the משנה in השואל is discussing a case that there is an entanglement of a שבועה between the משאיל and the אואל; the same answer that "פוער give. The reason the שואל has to pay, even though שמואל does not maintain משאי"מ will insist that the השואל follows the opinion –

יכההוא תנא דאית ליה מתוך שאינו יכול לישבע משלם והוא סבר כאידך תנא who does maintain that משאיל"מ; and שמואל himself maintains like the other תנא; that we do not say משאיל"מ, but rather חזרה שבועה לסיני

דפלוגתא דתנאי היא בפרק כל השנבעין (שם).

For it is a dispute among פרק כל הנשבעין in פרק כל הנשבעין, מאיל"מ, שבועה לסיני. Therefore the השואל in השואל follows the opinion of the תנא who maintains הזרה שבועה לסיני follows the opinion of the משאיל"מ, while שמואל follows the opinion of the other תנא that we say חורה אבועה ברי ושמא by a ברי ושמא if the מחוייב מחוייב מחוייב מחוייב if the מחוייב מחוייב מחוייב מחוייב שמא שמואל מחוייב מחוייב מחוייב מחוייב מחוייב ושמא שמואל מחוייב מחוייב מחוייב מחויים מחויים שמואל מחויים מחויים

ועיין ביתר ביאור תוספות בבא מציא צז,ב סוף דיבור המתחיל רב הונא]:

SUMMARY

In the case of a ר"ג, מוכת מgree with ר"ג ור"א based on the explanation of מיגו (alone).

ממואל can disagree with the משנה in השואל that requires the שמואל to pay (on account of גלגול שבועה and משאיל"מ will follow the opinion of those תנאים that maintain חנאים.

THINKING IT OVER

- 1. Is there any connection between the first part of תוספות (concerning ר"י) and the subsequent question and answer (concerning שמואל)?
- 2. The שמואל asks that שמואל must maintain בו"ש ברי עדיף. What difficulty is there if we accept that assumption? 14

_

¹³ The גמרא גמרא לומה ר"א derives the משאיל"מ from a ברייתא which teaches the פסוק פסוק משאיל"מ on the ברייתא which teaches the ברייתא on the ברייתא which teaches the משרועת ה' תהי' בין שניהם footnote # 3). Others (who disagree with "ר"א cite another ברייתא that the פסוק בין שניהם teaches us something else and not ולא בין היורשים. It is these תוספות החספות משאיל"מ be referring to when he says that משאיל"מ is a משאיל"מ מחלוקת תנאים is a משאיל"מ מחלוקת תנאים האומה משאיל"מ משאיל"מ משאיל"מ ומשאיל"מ משאיל"מ משאיל"מ ומשאיל"מ ומשאיל ומשאיל ומשאיל"מ ומשאיל ומשא

 $^{^{14}}$ See חידושי בתרא אות קכח.

- 3. When תוספות asked the question on שמואל, was he not aware that there is a מחלוקת כoncerning משאיל"מ 15

-

ח"ב מ"ת אות קמ See ח"ב.

 $^{^{16}}$ This question is (more) relevant to the previous תוספות!